

TEKA LWOWSKA .

Sygn. 224 / 68.

Oryginał. k 1 rkp.. (atrament)

format: 205 x 308 mm., j. polski.

TAŚMA FILMOWA
NR. N- 0617

ZMIKROFILMOWANO
DNIA :

4.05. 1995 r.

JĄSTRZĘBSKI
WOJCIECH

ZESPÓŁ :

TEKA LWOWSKA .

ARCHIWUM ŻIH
SYGNATURA :

229/ 68.

H.S. Opis wydarzenia w którym autor
" złapany" na ul. Słonecznej we Lwowie,
przez ukraińska policję zapędzony został
do przenoszenia połam drzewa biegiem(i
DATY SKRAJNE: inni również) znieważony i okradziony.
VII. 1941 r. .

UKŁAD :

Tematyczny.

UWAGI :

Oryginał k 1 rkp., format: 205 x 308 mm

atrament, j. polski.

k 1- 2 mnp., ksero, A4, j. polski.

1
2
HS
Piękny lipcowy poranek. Nie mogę już usiedzieć w domu a raczej
w ciemnej piwnicy, gdzie od wielu tygodni spędzam większą część
dnia. Wiadomości z miasta dziś dobre. Nie łapią do robót.
Wychodzę i słońce mnie oślepia. Na dworze tak pięknie, tak ciep-
ło, a ja marzęm dotychczas w lochu piwnicznym.
Postanawiam odwiedzić rodziców, nie widziałem ich od tygodni.
Ostrożnie chodzę ulicami. Trzymam się blisko murów jak zbrod-
niarz bojący się własnego cienia, zdolny każdej chwili wpaść do
którejś z bram.
Docieram do ulicy Kłonecznej. Z zaułka wypada nagle ukraiński
milicjant i zania zdążyłem uskoczyć w jakiś "schron" już stał
przedemną i zażądał paszportu. Nie szukał nazwiska ani imienia,
chodziło mu tylko o to czy "jewrej".
Po chwili wraz z innymi "szczęśliwcami" znalazłem się na podwórzu
b. sądu grodzkiego karnego przy ul. Kazimierzowskiej 34.
Było nas jedenastu. W tym 2 starców ponad 60 lat, jeden chłopak
może 14 - letni.
Zaprowadzono nas na obszerne podwórze, gdzie rozrzucone leżało
drzewo w polwach. Mieliśmy je zanieść na następną dziedziniec
oddalony ok. 50 m. i tam ukłóżyć w stogi.
Było gorąco, zrzucałiśmy więc marynarki i zabraliśmy się do pra-
cy. Po chwili przyszedł starszy milicjant z pasem wojskowym
w rękę i objął komendę. Musieliśmy brać po dwa ciężkie polana
i biegać. Który z nas zwolnił kroku dostawał uderzenie pasem.

Młodzi jako tako dawali sobie radę. Jakkolwiek nogi ugiwały się podemną i pot oblewał, biegałem lecz nie siłą mięśni, tylko siłą woli. Ale dwaj starcy, którzy bez ciężaru bieć nie byli w stanie, to jeden z nich p.S. po kilku uderzeniach pasem upadł nieprzytomny na ziemię.

Ukraiński "bohater" pofatygował się osobiście, przyniósł wiadro wody ze stojącej obok beczki. Wylał zawartość wiadra na głowę strca, a gdy ten otworzył oczy kopnął go okutym butem tak silnie w szczękę, że wybił mu kilka zębów i dotkliwie zranił wargi. Żalany krwią starzec zemdlął ponownie i gdyśmy szczęśliwie opuścili gościnne progi naszego warsztatu pracy, pozostał jeszcze w tej samej pozycji. Czy żyje tego nie wiem.

Do domu przyszedłem bez zegarka i portmonetki, które mi zabrano przy rewizji, bogatszy natomiast w krwawe pręgi na plecach i na nogach - oraz bogatszy w doświadczenie, jak wygląda praca pod batutą ukraińskich satrapów.

I znowu przez kilka tygodni marzyłem o słońcu i ciepłe w mrocznym lochu piwnicznym.